

[Robert Mikkelsen.]

meget vidtgaaende følger, og som den højtærede Justitsminister utvivlsomt ogsaa havde paaregnet netop skulde faa temmelig vidtgaaende følger. Det fremgaar bl. a. af, at der under de Oplysninger, som blev givet Udvalget, blev nævnt Tal paa fra 1 500 og op til 2 000 Løsladelser. Det var et Forslag, som kunde faa de alvorligste Konsekvenser for Udrensningens videre Forløb her i Landet, og som jeg derfor paa mit Partis Vegne bestemt maatte advare imod at vedtage. Jeg sagde dengang, at de højtrøstede Krav om Revision og Afsvækkelse af den Lovgivning, som paa dette Omraade var vedtaget lige efter Besættelsens Ophør, ikke svarede til Befolkningens Ønsker, og det har glædet mig at se dette bekræftet ogsaa derved, at der, som det ogsaa fremgaar af Udvalgsbetænkningen, har været en ganske overvejende Stemning i Udvalget for et Forslag af et helt andet Indhold end det, der oprindeligt blev forelagt, nemlig Ministerens senest fremsatte Ændringsforslag, der i Dag er forelagt Folketinget. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Løsladelser kan finde Sted, naar en Forlængelse af Indespærringen vil medføre en længere Frihedsberøvelse end den, der kan forventes idømt. Dette er saadan at forstaa, som ogsaa Udvalgets ærede Ordfører her udtalte, at Indespærringen i Fængsel paa det Tidspunkt, da Løsladelsen foregaar, allerede skal have været en saa lang Tid, at den overstiger den Straf, som den paagældende kan tænkes at ville blive idømt. Den Formulering, Bestemmelsen har faaet, giver altsaa ingen Mulighed for den Forstaaelse, at Løsladelse kan ske ud fra en Forudberegning af, hvor længe Varetægtsfængslingen muligvis endnu kan vare, før den endelige Dom kommer, saadan at man altsaa skulde kunne komme ud for Tilfælde, hvor Løsladelse skete nu, endskønt man maatte forudse, at den endelige Dom maatte lyde paa nogle Maaneder mere, end Indespærringen indtil nu har været. Jeg vil gerne meget stærkt understrege, at Udvalget har forstaaet Bestemmelsen saaledes, og det er ud fra denne Forudsætning, at Formuleringen er valgt. Saadan som Formuleringen herefter er blevet, er Bestemmelsen fuldkommen rimelig og naturlig, ja, den er egentlig selvfølgelig. Det vilde jo være ganske meningsløst at lade Folk sidde længere Tid i Varetægtsfængsel, end man skønner, de vilde kunne komme til at sidde ved den endelige Dom. Det vilde kunne medføre, at man maatte tilkende de fængslede Erstatning for den overskydende Del af Varetægtstiden, og en saa-

dan Tilstand kan man selvfølgelig ikke medvirke til at fremkalde.

Naar vi alligevel i mit Parti har besluttet os til at afholde os fra at stemme, er det altsaa ikke, fordi vi mener, der staar noget urimeligt eller urigtigt i Forslaget, som det nu er affattet. Nej, det er tværtimod, fordi vi mener, at det, der nu staar i Forslaget, er saa selvfølgelig, at det ikke gør nogen ny Lovgivning paakrævet. Selv om det ikke direkte fremgaar af § 5 i Tillægget til Retsplejeloven, at Løsladelser kan ske under de her omtalte Forudsætninger, maa disse Forudsætninger naturligt indfortolkes i Bestemmelsen, og dette har da ogsaa fundet Sted. Løsladelser er faktisk hidtil sket efter disse Retningslinier, og denne Praksis finder jeg ikke alene forsvarelig, men helt selvfølgelig, og jeg ser intet til Hinder for, at denne naturlige Praksis kunde fortsætte ogsaa herefter, uden at ny Lovgivning i den Anledning var fornøden.

Hertil kommer, at vi efter de vidtgaaende Hensigter, som man oprindeligt har haft med dette Lovforslag, maa nære en vis Ængstelse for, at en ny Lovhjemmel, hvorledes den nu end bliver formuleret, vil blive benyttet ud over sine Forudsætninger, at Administrationen paa Grund af det Pres, der er til Stede, og paa Grund af de Forventninger — som det har vist sig ganske ubegrundede Forventninger —, som den højtærede Justitsminister med sit Forslag utvivlsomt har vakt hos Værnemagere og Landsforrædere af alle mulige Kategorier, skulde lade sig friste til at løslade i et videre Omfang, end Rigsdagen, naar den vedtager dette Lovforslag, i Virkeligheden kan godkende. Vi har som sagt ingen Tillid til, at den højtærede Justitsminister vil administrere en saadan Lov paa den Maade, som vi ønsker det, og paa den Maade, som jeg tror Flertallet af dette Tings Medlemmer vilde ønske det. Derfor vil vi afholde os fra at stemme ved den endelige Afstemning om Lovforslaget.

Der er en Ting, jeg gerne vil tilføje. Udvalget har haft Lejlighed til at se paa de Forhold, hvorunder de politiske Varetægtsfanger sidder her i København, og Udvalget har kunnet konstatere, at Pladsforholdene langt fra er tilfredsstillende, og at der derfor baade af hygiejniske, sundhedsmæssige og almenmenneskelige Grunde bør ske Ændringer saa hurtigt, som det lader sig gøre.

Der er ogsaa givet Oplysninger om Tempoet ved Behandlingen af disse Sager, og det lader til, at man, maaske især i Søn-